

**Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums**

**Redakcijas sleja**

Mani mīļotie mūsu avīzītes lasītāji, esiet visi sveicināti Jēzū Kristū, kurš ir nācis pasaulē pirms 2017 gadiem un nāk katrā Euharistijā Dieva templī tikties ar Jaunās Derības tautu un saviem draugiem, līdzīgi kā Viņš pirmo reizi tikās Jeruzalēmes templī ar Vecās Derības tautas pārstāvjiem 40. dienā pēc savas dzimšanas, kad tika prezentēts Debesu Tēvam. Šos svētkus svinēsim 2.02. mūsu mazajā templī.

Ir noslēdzies skanīgais un visīsākais liturģiskā gada 2. stiprais gadalaiks — Kristus Dzimšanas laiks, kuru šogad daudziem sanāca nosvinēt dažādos dievnamos un dažādās draudzēs, jo mums vairs nav pieejams mūsu mīļais dievnams, kas tagad ir avārijas stāvoklī un gaida savus glābējus, lai to ātrāk varētu atjaunot. Bet vai reāli tas notiks tuvākajā laikā, jeb šo brīdi vairāki vecāki mūsu draudzes locekļi vairs nesagaidīs — tas ir tikai Dieva Apredzības ziņā, jo tas prasīs ļoti lielus līdzekļus un milzīgu pacietību, lai atrastu arī pareizus un godīgus strādniekus, kuri profesionāli varētu veikt dievnama glābšanas un restaurācijas darbus.

25.01. Lielvārdes Romas katoļu draudze beidzot saņēma būvnieku firmas “KMT Projekts” vadības atbildi uz draudzes brīdinājuma vēstuli par firmas atbildību viņu nodarītajā milzīgajā postā draudzes dievnamam, kurā būvfirmas vadība **pilnībā noliedz savu vainu** un to visbezkaunīgākajā veidā pilnībā uzveļ mūsu draudzei un prāvestam, “ka tieši Lielvārdes Romas katoļu draudze pati, nevis Uzņēmējs, patvarīgi un pretēji būvprojektā noteiktajam, veica pamatu atrakšanas darbu organizāciju un pamatu atrakšanu (..) visā ēkas sienas garumā. Minētā rezultātā ēkas sienas saplaisāja, radot bīstamību ēkas mehāniskajā stiprībā un noturībā. (..) Romas katoļu draudzes priesterim Andrim Solimam ir tendence sagrozīt faktus, un, kā konstatējams no līdzšinējās pieredzes, viņš nav spējīgs uzņemties atbildību par savu prettiesisko rīcību un tā rezultātā radītajām faktiskajām sekām.”

Tie ir nekrietni meli, kādus pat grūti iedomāties saņemt no būvfirmas vadības, ar kuru esam strādājuši jau veselu gadu un pacietīgi esam centušies sastrādāties, piedodot daudzas nolaidības dokumentācijas nesakārtoftībā no firmas puses, kā rezultātā 2017. gada vasarā (08.08.2017.) būvdarbi tika apturēti caur Būvniecības valsts kontroles biroju (=Birojs) līdz attiecīgo dokumentu sakārtošanai, par ko es neskaitāmas reizes biju firmas vadībai atgādinājis un pieprasījis to izdarīt savlaicīgi, taču bez lieliem panākumiem. Tieši mēs drīkstētu apšaubīt šīs nelielās būvfirmas vadības kompetenci un profesionālismu kārtot dokumentāciju un veikt attiecīgos būvdarbus saskaņā ar tās pašas firmas arhitekta izstrādāto būvprojektu, kas reizē ir arī šo būvdarbu autoruzraugs. Prāvests nav celtnieks vai būvkonstruktors, un viņš nevar un nedrīkst uzņemties būvdarbu vadīšanu, par ko atbild tikai un vienīgi sertificētais būvdarbu vadītājs, kurš ir pilnībā atbildīgs likuma priekšā par visu, kas notiek viņa būvobjektā.

Vēlos piezīmēt, ka man nācās pieprasīt nomainīt šīs būvfirmas pirmo būvdarbu vadītāju un strādniekus 2016. gada novembrī sakarā ar rupjiem pārkāpumiem un neprofesionāliem darbiem, kā arī atkāpšanos no būvprojekta un līguma nosacījumiem. Nācās darbus turpināt ziemas laikā, kas reāli sadārdzināja izdevumus un ierobežoja darbu norisi.

Ar otru būvdarbu vadītāju un strādniekiem bija iespējams labāk sastrādāties, un es paļāvos uz viņa kompetenci un zināšanām. Taču, kad pēc Biroja 05.10.2017. atļaujas turpināt būvdarbus būvnieki beidzot mobilizējās 8.11.2017. tos reāli atsākt, būvdarbu vadītājs man konkrēti pieprasīja sagādāt viņam ekskavatoru tranšejas izrakšanai, ko viņš pats konkrēti arī akceptēja un pats vadīja pamatu atrakšanas darbus, likdams atrakt pamatus abām dievnama kreisās puses sienām visā to garumā. Es pret to kategoriski iebildu un brīdināju, ka tas ir pretrunā ar būvprojektā paredzētajiem pamatu atrakšanas darbiem tikai pa iecirkņiem līdz 3,2 m, ka tāda atkāpšanās var novest līdz pamatu nobrukšanai un baznīcas sagraušanai. Tomēr visi mani iebildumi tika apstrīdēti un ignorēti gan 8.11.2017. caur būvdarbu vadītāju, gan 9.11.2017. caur pašu arhitektu/autoruzraugu un būvfirmas vadītāju, kuri bija klāt pirms avārijas 9.11.2017. un apzinīgi piekrita nepareizi veiktajiem būvdarbiem. Es netiku uzklauts, bet mani brīdinājumi pilnībā tika noignorēti. Sekas nebija ilgi jāgaida, kad pēc pāris stundām, diviem šīs firmas strādniekiem pabeidzot pamatu atrakšanas darbus, ar lāpstām izņemot grunti zem pamatiem ~20-25 cm dziļumā visā to garumā, gaisā karājošies pamati nobruka un saplaisāja vairākās vietās, radot abu sienu izvēršanos un saplaisāšanu daudzās vietās. Tad ir jautājums — vai tāda rīcība no būvfirmas vadības puses nav īsts noziegums, ko tā cenšas tagad atspēkot ar nekrietniem meliem, ka pamatu atrakšanu veica priesteris un draudze, atsaucoties uz noslēgtā līguma būvdarbu uzsākšanas datumu - 10.11.2017., kad tās dienas rītā būvniecības dalībnieku un Lielvārdes domes būvvaldes būvinspektora kopsapulcē būvdarbi oficiāli tika apturēti. Kā var apturēt to, kas nav atsākts? Pie tam šīs sapulces laikā man tika izzagtī 2 dokumenti: ar “KMT Projekts” tikko noslēgtais līgums un parakstītais avansa rēķins. Pēc mana pieprasījuma būvfirmas vadība man izsniedza tās jaunparakstīto līguma variantu ar izmainīto 1. lapā būvdarbu uzsākšanas datumu. Tāda rīcība izraisa sašutumu par cilvēku morāli un godprātību...

Birojs 13.11.2017. apsekoja būvobjektu un arī apturēja būvdarbus un aizliedza dievnama ekspluatāciju. Draudzei tika uzdots veikt būvekspertīzi, ko tā ir arī izdarījusi. Bet autoruzraugs Biroja uzliktās saistības nav izpildījis un nepildīs, kā tas izriet no “KMT Projekts” paskaidrojuma, ka šī būvfirma **“neuzņemas nekāda veida atbildību** par ēkas sienu deformācijām, kas rada bīstamību ēkas mehāniskajā stiprībā un noturībā.”

Tagad notiek Valsts policijas izmeklēšana ierosinātajā krimināllietā. Ļoti gribās cerēt, ka izdosies noskaidrot patiesību un tā uzvarēs, jo meliem ir īsas kājas, un vainīgiem būs tomēr jāuzņemas atbildība par draudzei nodarītajiem milzīgiem zaudējumiem. Izskatās, ka turpmākā sadarbība ar tādiem negodīgiem būvniekiem nebūs iespējama, kas liks aizdomāties arī citiem pasūtītājiem.

Tā ir liela mūsu draudzes sāpe, kuru esam aicināti pārciest ar dedzīgām sirds lūgšanām, pilnībā pašaudamies tikai uz Dieva žēlsirdību un Dievmātes palīdzību. Turēsimies stipri kopā un neļausim sagraut mūsu draudzes iekšējos pamatus, ko elles spēki tik stipri apdraud! Lai Kungs mums palīdz izpildīt Viņa svēto gribu un mūs visus svētī!

Neskatoties uz lielām grūtībām un pārbaudījumiem, mūsu mazā draudzīte pastāv un mācās darboties arī tādos apstākļos, turpinot savu garīgo dzīvi. 20.01.2018. mēs bijām vienoti ar mūsu ticības brāļiem un māsām no Lielvārdes luterāņu draudzes ekumeniskajā dievkalpojumā sv. Krusta kapelā draudzes mājā, kur lūdzāmies par kristiešu vienotību pasaulē. Tas bija ļoti sirsnīgs dievkalpojums kopā ar luterāņu mācītāju Ingusu Dāboliņu, kurš mūs mīļi uzrunāja un pasniedza mūsu draudzei 100 Eiro ziedojumu no luterāņu draudzes ticīgajiem. Tieši luterāņu draudze ir pirmā un pagaidām vienīgā draudze visā Latvijā, kas mūs ir atbalstījusi ar savu no sirds pasniegto ziedojumu. Esam arī ļoti pateicīgi Kanādas latviešiem par 638.59 Eiro ziedojumu, ko atsūtīja dr. Vilis Mileiko. Pēc ekumeniskā dievkalpojuma bija jauka nelielā sadraudzības maltīte-agape, kur varējām draudzīgi parunāties viens ar otru un pacienāties ar atnestajiem groziņu gardumiem. Domāju, ka pie mums ir praktisks un paties ekumenisma gars ne tikai vārdos, bet arī darbos. Iespējams, ka Lieldienu rītā mēs svinēsim Kunga Pashu atkal luterāņu dievnamā, kur vienmēr esam mīļi gaidīti. Paldies visai luterāņu draudzei par laipnību un atbalstu! Lai Kristus mūs vieno un stiprina savu Baznīcu ar mīlestības saitēm! *Pr. Andris Solims*



### **Kāpēc ir svarīgi nenokavēt Svētās Mises sākumu?**

Trešdienas, 20. decembra (2017.g.), katehēzes mācībā pāvests skaidroja Svētās Mises ievada ritu nozīmi: Kāpēc dievkalpojuma celebrants ar ministrantiem ienāk altāra telpā procesijā? Kāpēc notiek altāra pagodināšana? Ko izsaka krusta zīme? Ko nozīmē priestera sveiciens un tautas atbilde? Kāda nozīme ir grēku nožēlas aktam? Cita starpā Francisks atgādināja, ka nav labi skatīties pulkstenī un domāt: “Ieskrēju baznīcā pēc sprediķa, tas ir, paspēju ierasties līdz upurēšanai, tātad esmu izpildījis bausli un piedalīšanās Misē ir ieskaitīta”. “Mise iesākas ar krusta zīmi, ar minētajiem ievada rītiem”, viņš uzsvēra. Kāpēc tieši ievada rīti un krusta zīme ir uzskatāmi par Mises sākumu?

Vēršoties pie vispārējās audiences dalībniekiem un ticīgajiem visā pasaulē, pāvests atgādināja, ka Svētā Mise sastāv no divām daļām, proti, no Dieva Vārda liturģijas un no Euharistiskās liturģijas. Saskaņā ar Vatikāna II koncila mācību tās abas ir tik cieši savstarpēji saistītas, ka veido vienu vienīgu nedalāmu kulta aktu. Kad tauta ir sapulcējusies, dievkalpojuma svinēšana iesākas ar ievada rītiem, pie kuriem pieder celebrantu vai celebranta

ienākšana, sveiciens “Kungs Dievs lai ir ar jums”, tautas atbilde, grēku nožēlas akts, himna “Gods Dievam augstumos”, ‘kolektes’ lūgšana. Ievada ritu mērķis – panākt, lai kopā sapulcējušies ticīgie veido kopieni un sagatavojas dievbijīgai Dieva Vārda klausīšanai un cienīgai Euharistijas svinēšanai – paskaidroja Francisks.

Turpinājumā pāvests uzsvēra, ka Svētā Mise iesākas ar krusta zīmi un ievada rītiem, jo tādā veidā mēs sākam pielūgt Dievu kā kopiena. Tieši tādēļ ir svarīgi rūpēties par to, lai nenokavētu dievkalpojuma sākumu un ierastos laicīgi, un lai tādējādi sagatavotu savu sirdi šai kopīgajai liturģijas svinēšanai.

Kamēr tiek dziedāta ievaddziesma, priesteris kopā ar ministrantiem dodas procesijā pie altāra, pagodina altāri, to noskūpstot, un tad, kad ir paredzēta apkūpināšana, to apkūpina. Tas tiek darīts tāpēc, ka altāris apzīmē Kristu – sacīja Svētais tēvs. Kad mēs raugāmies uz altāri, mēs pievēršam savu skatienu Kristum. Šie žesti, kuriem ne vienmēr pievēršam uzmanību, ir ļoti nozīmīgi, jo tie ir zīme tam, ka Svētā Mise ir mīlestības pilna satikšanās ar Kristu, kurš, atdodot savu miesu uz krusta (...), kļuva par upuri un priesteri (sal. Lieldienu prefācija V). Altāris kā Kristus zīme ir Euharistijā notiekošās žēlastības darbības centrs. Ticīgo kopiena sapulcējas ap altāri, lai raudzītos uz Kristu, kurš ir šīs kopienas vidū.

Pēc altāra pagodināšanas priesteris un visi ticīgie apzīmē sevi ar krusta zīmi. Tādā veidā viņi apzinās, ka liturģijas svinēšana notiek “Dieva Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdā”. Šajā sakarā Francisks piekardināja vecākiem mācīt saviem bērniem jau no mazotnes kārtīgi apzīmēt sevi ar krusta zīmi un skaidrot, ka tādā veidā, caur Jēzus krustu, viņi nodrošina sev aizsardzību. Apzīmējot sevi ar krusta zīmi, ticīgā tauta “iegremdējas” Vissvētākajā Trīsvienībā, kur notiek nepārtraukta mīlestības apmaiņa un komūnija, jo Trīsvienīgais Dievs ir Mīlestība. Dievs apliecināja mums savu mīlestību, atdodot mums savu Dēlu, kurš nomira pie krusta. Tātad, apzīmējot sevi ar krusta zīmi, mēs ne tikai pieminam savu Kristību, bet apliecinām jeb atzīstam, ka liturģiskā lūgšana ir tikšanās ar Dievu Kristū, kurš mūsu dēļ iemiesojās, nomira pie krusta, augšāmcēlās un sēž pie Tēva labās rokas debesu godībā.

Pēc tam priesteris sveicina tautu, sakot: “Dievs Kungs lai ir ar jums”. Tauta atbild: “Kungs ir ar tevi”. Tādā veidā sākas dialogs. Abpusējais sveiciens norāda uz kopā sapulcējušās Baznīcas noslēpumu. Tādējādi kopīgi tiek pausta ticība un visu vēlme būt kopā ar Kungu un dzīvot savstarpējā vienotībā.

Jau kopš dievkalpojuma sākuma tiek radīta harmoniska lūgšanas gaisotne, kuras ietvarā celebrants aicina ticīgos nožēlot savus grēkus. Pāvests atgādināja, ka grēku nožēlas akts tiek iekļauts tāpēc, ka mēs visi esam grēcinieki. Šī akta laikā mums ir ne tikai jāpadomā par saviem grēkiem, bet arī – Dieva un ticīgo kopienas priekšā atklāti un pazemīgi jāatzīst, ka esam grēcinieki. Ja Euharistijā mūsu vidū īstenojas Kristus Lieldienu noslēpums, tas ir, Kristus pāriet no nāves dzīvībā, tad pirmā lieta, ko mums jā dara, ir savu nāves situāciju atzīšana, lai varētu kopā ar Viņu celties augšā jaunai dzīvei – skaidroja Svētais tēvs, piebilstot, ka nākošajā katehēzes mācībā turpinās runāt par Misi, un vēlreiz piekandinot vecākiem mācīt bērniem kārtīgi apzīmēt sevi ar krusta zīmi.

*J. Evertovskis*

*(pārpublicēts no Vatikāna Radio latviešu programmas)*

## Darbs dara darītāju

Savu dzīvi veidojam paši, tāpat arī mūsu draudzes dzīve un sadzīve ir atkarīga tikai no mums pašiem. Vērojot pēdējā laika pārmaiņas mūsu draudzē, nākas secināt, ka draudzes sadzīves organizēšanā nepieciešams veikt pārmaiņas. Tāpēc ierosināju sapulcināt draudzes kopsapulci, kurā kopīgi izrunāt aktuālās problēmas un pārspriest draudzes problēmas.

14. janvārī notika pirmā sapulce, kurā izrunājām nepieciešamību atjaunot telpu uzkopšanas grafiku. Nemot vērā, ka dievkalpojumi notiek draudzes mājā, draudze kopīgi nolēma, ka telpas tiks mazgātas divas reizes nedēļā – nedēļas sākumā un sestdienās. Grafiks tuvākajā laikā tiks apkopots un būs pieejams uz paziņojuma dēļa draudzes mājā.

Tika atbalstīts arī ierosinājums izveidot (vai atjaunot, jo tāda kādreiz darbojās) draudzes padomi, kuras galvenais uzdevums palīdzēt draudzes prāvestam organizēt draudzes dzīvi, kopīgi meklēt risinājumus draudzes problēmu risināšanā un dažādu ikdienas aktivitāšu organizēšanā. Padomē piekrita darboties: Antoņina Ratnieks, Jana Grizāne, Dace Dambe, Baiba Čubatjuka. Aicinu piebiedroties vēl kādus aktīvus un radošus draudzes locekļus bez jebkāda vecuma ierobežojuma! Galvenais nosacījums - griba darboties, radošs gars un pozitīvs prāts!

Kā jau katrā "saimniecībā", arī mūsu draudzē ir daudz darāmi darbi un pienākumi. Tuvojas pavasaris, būs jāorganizē apkārtnes sakopšanas talka. Vasarā būs nepieciešamas čaklas rokas puķu dobīšu izveidošanā, ravēšanā, laistīšanā. Visi mēs labi apzināties, ka tas nav vienam cilvēkam darāms darbs, nevienam arī nepatīk klausīties prāvesta pārmetumus, ka draudze ir kūtra un neatsaucīga! Tuvojoties pavasarim, gan jau kāda čakla saimniecīte sēs savas puķu dobes vajadzībām kādu puķītes sēklu. Varbūt katrs lai iesēj dažus stādīņus vairāk, lai varam iestādīt pašu audzētas puķes pie draudzes mājas? Tādējādi ietaupot draudzes līdzekļus, varēsīm priecāties paši par savu veikumu!

Aicinu visus draudzes locekļus padomāt, kādu mazu darbiņu katrs var uzņemties izdarīt, nebaidīties ierosināt savas idejas, dod kādu derīgu padomu, kā efektīvāk vai taupīgāk mēs varam saimniekot savā draudzē. Tikai kopībā mēs varēsīm būt stipri!

P.S. Novēlējums mūsu draudzes prāvestam – iemācīties pieņemt visu draudzes locekļu kalpošanu neatkarīgi no dotā uzdevuma vai no paveiktā darba apjoma, pieņemt to pazemīgi un novērtēt katra ieguldījumu mūsu kopīgajā darbā!

P.P.S. Novēlējums visiem draudzes locekļiem – būt iecietīgiem, tolerantiem un vērtīgiem vienam pret otru, skatīties uz dzīvi draudzīgāk un pozitīvāk, nevaidēt pa kaktiem, bet nākt runāt un ierosināt savas idejas! Padome uzklaussī vienmēr. Un no prāvesta nav jābaidās – zobi ir, bet nekož.

Jana Grizāne



## Vārdu un darbu patiesīgums

*"Pasaki man vienu vārdu,  
Pasaki man labu vārdu,  
Lai es arī cietu donu  
Gardu muti ēstu."*

Šīs dzejas rindas mani uzrunāja vismaz četrdesmit gadus atpakaļ, un es vairs neatceros to autoru, bet tās mani pavada visu mūžu.

Latviešu tautas valoda ir bagāta ar parunām un sakāmvardiem:

"Neroc otram bedri, jo pats tajā iekritīsi!"  
"Nedari otram to, kas tev pašam nepatīk!" "Nespļauj vecā akā, jo vajadzēs vēl no tās padzerties!" "Nemet akmeni otram ceļā, pats pakritīsi!" "Priekšā draugs, aiz muguras suns." "Ja sevi uzskati par taisnu, esi līdzīgs par zirga loku." Un tā varētu turpināt vēl daudz.

Reizēm nevar saprast, kāpēc cilvēks nāk uz Dieva namu, vai pielūgt Dievu, vai apsmiet cilvēkus. Ja kāds nāk pie altāra uz ceļiem vai citādāk ģērbies, mēs tūdaļ bakstām otram sānos, saskatāmies un apsmaidām. Bet, mīlie cilvēki, citi draudzes locekļi to redz, un kā jums liekas, kā viņi šo rīcību novērtē?

Mēs tik bieži uzsveram, ka mēs tik ļoti lūdzamies... Protams, mēs katrs lūdzamies kā protam un varam, bet, ja dažreiz priesteris viņam zināmu apstākļu dēļ aizkavējas, tad mums uzreiz spuras gaisā... Vai mums tās dažas minūtes nav par ko palūgties? Kaut vai par to pašu mūsu nopulgoto un "nepaklausīgo" priesteri, kurš tā cenšas mūs pārveidot pēc sava prāta." Mūsu ir daudz, un, ja katrs gribēsīm, lai priesteris dara tā, kā es gribu, tad būs kā pie Bābeles torņa būves... Viņam ir daudz dažādu jautājumu, kas citreiz ir neatliekami kārtojami. Dažreiz ir arī kāda svarīga saruna ar amatpersonām, kuru viņš nevar atlikt uz vēlāku laiku.

Jēzus sūtīja savus mācekļus un teica: "Ganiet manas avis!" Un priesteris ir noteicējs un galvenais gans draudzē. Cik labi būtu, ja mēs nebūtu divkosīgi un iemācītos runāt skaidru valodu, nebūtu kā tādi, kuri grib tikai iekost un nograuzt līdz kaulam.

Vai ieskatāmies savā sirdsapziņā, ejot saņemt Vissvētāko Sakramentu, un pajautājam Jēzum, vai Viņš nāk pie manis ar prieku, vai raudot skumjas asaras par mūsu netīro mājokli, kurā Viņu sagaidām?

Atcerēsīties Pestītāja vārdus: "Ko jūs darāt vismazākajam manam brālim, to jūs darāt man."

*Antoņina Ratnieks*

~~~~~ *Sirsnīgi sveicam Šūpla dienā: ~~~~~*  
*Pr. Gregoru Kibuli 85 gadu jubilejā (5.01.); mons. pr. Oļģertu Daļecku (2.02.); Donātu Ļesņečenoku (2.02.); Lolītu Meistari (3.02.); Olgu Zeizi (11.02.); Viktoriju Joneli 80 g. jubilejā (13.02.); Aigaru Lapsu (14.02.); Malvīni Hiršfeldi (15.02.); Veltu Gobiņu 75 g. jubilejā (15.02.); Annu Ļesņečenoku (16.02.); Voldemāru Simsonu (22.02.); pr. Ivaru Babri (23.02.); Edgaru Čubatjuku (23.02.); Elzu Dzeni (26.02.); Anastāsiju Akimovu 80 g. jubilejā (26.02.); Liliņu Dambi un Eleonoru Strapcāni (28.02.) un citus.*



**Dievkalpojumu kārtība  
Lielvārdes Romas katoļu  
draudzē februārī  
Visi dievkalpojumi notiek  
draudzes mājas Sv.  
Krusta kapelā 2. stāvā  
Meža ielā 18.**

**Svētdienās:**

**10:00** – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

**Lielajā Gavēnī:**

**10:40** – “Rūgtās asaras” dziedājums;

**11:00** – Sv. Mise.

**Darbdienās:**

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

**Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās (draudzes Krusta ceļš) pl. 17:00 pirms sv. Mises.**

**01.02. — Mēneša pirmā ceturtdiena:**

**18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.



**2.02. – Kunga Prezentācijas templī svētki (Sveču diena):**

**19:00** – Sv. Mise ar sveču svētīšanu un Gaismas procesiju.

Pirms sv. Mises pl. **18:00** — Jēzus Sirds dievkalpojums.

**3.02. — sv. Blazija diena:**

**18:00** – svētība ar sv. Blazija svecēm kakla un elpošanas ceļu slimniekiem.



**5.02. — Sv. Agates diena:**

**tiks pasvētīta sv. Agates maize un ūdens pl. 18:00.**

**11.02. — Dievmātes parādīšanās Lurdā piemiņas diena un Vispasaules slimnieku diena: pl. 11:00 – Slimnieku sakramenta piešķiršana sv. Mises laikā.**

**13.02. — Aizgavēņa vakarā: Pankūku balle pēc sv. Mises pl. 18:00.**

Lūgums atnest maziņu “groziņu” ar pašceptām dažāda veida pankūkām. Labākās un oriģinālākās pankūkas saimiece saņems apbalvojumu pankūku konkursā. Varēs redzēt bildes un fragmentus no mūsu kopīgajiem draudzes darbiem.

**14.02. — Pelnu Trešdiena, Lielā Gavēņa sākums.**

**19:00** — sv. Mise Lielvārdē ar svētīto pelnu kaisīšanu uz galvas ticīgajiem.

Jāievēro **STINGRAIS GAVĒNIS** bez gaļas un piena produktiem (izņēmums: mazi bērni, veci un slimi cilvēki). Atļauta 1 ēdienreize līdz sātām, pārējās ir vieglas uzkodas. Aizliegtas izpriecās, skaļa mūzika.

**22.02. — Sv. Pētera katedras svētki.**

**Mazo draugu lūgšanas**

Esam saņēmuši žurnālu “Mīliet viens otru”. Domāju, ka katrā katoļu ģimenē ir vismaz viens šāds žurnāls: jauns vai vecs – tas nav svarīgi, jo svarīgs ir saturs. Jaunākajā žurnālā (2017. 2(13)) ir vairāki raksti par Dievmātes Marijas parādīšanos Fatimā mazajiem bērniem. Dievmāte vērsas tieši pie bērniem, lūgdama sludināt par Dieva esamību, jo cilvēki ļoti daudz grēko un neievēro desmit Dieva baušļus. Ar Dievmātes parādīšanos Dievs dara mums zināmu, ka esam daudz sagrēkojušies. To labot var tikai ar lūgšanu un gandarīšanu. Galvenā doma, ko Dievs vēstī caur Mariju, ir Jēzus teiktais: “Atgriezieties un ticiet evaņģēlijam!” Var teikt, ka šis sauciens pēc atgriešanās izskanēja 20. gadsimta sākumā (1917. gadā). Taču tas bija domāts visam gadsimtam uz priekšu.

Es gribētu uzrunāt mūs draudzes bērnus: “Jūs dažreiz ejat procesijā un esat ticīgi. Jūs visi zināt, ka mūsu baznīca tagad ir avārijas stāvoklī. Lai to atjaunotu, ir vajadzīga Dieva žēlastība – lūgšanu un finanšu atbalsts. Dievmāte ir sacījusi: “Mīlie bērni, ja jūs zinātu, cik vērtīga ir vismazākā jūsu lūgšana, jūs lūgtos nemitīgi!” Kā saprotat – ir vajadzīga jūsu, mazo draugu, lūgšana, lai ātrāk atsāktos darbi pie baznīcas sienu un pamatu restaurācijas. Esiet atsaucīgi! Mēs jūs gaidām. Iedarbīgāka, stiprāka lūgšana, ko Dievs uzklausa un steidzas palīgā, kad esam visi kopā un lūdzamies. Ja neesat aizņēmti ar skolas lietām – mācību olimpiādi vai ko citu svarīgu, nāciet uz baznīcu pie Jēzus. Viņš jūs ļoti gaida!”

Arī mūsu prāvests no savas pieredzes mums stāstīja par maza bērna vienkāršo lūgšanu. Tā izpildījās jau otrā dienā. Pirms 100 gadiem uzrunājot trīs bērnus, kā galveno lūgšanu Dievmāte ieteica Rožukroni. Viņa aicina nožēlot grēkus, lūgties par visām vajadzībām. Dievmātes vēstījums “gandariet par grēkiem un lūdzieties” ir adresēts katram cilvēkam, gan lielam, gan mazam, gan vecam un slimam.

Lūsimies Rožukroni katru dienu, un Dievmāte mums palīdzēs!  
*Ludmila Apsīte*

**Aicinām apmeklēt katehēzes nodarbības pieaugušajiem trešdienās pl. 19:30 draudzes mājā, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Lauļībām. Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem! Pamudiniet visus sakārtot savu garīgo dzīvi!!!**

**Lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!**

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

**Lielvārdes Romas katoļu draudze,**

**Reg. Nr. 90001080360**

**SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

**„Mūsu draudze” redakcija:**

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: [asolims@inbox.lv](mailto:asolims@inbox.lv)); [www.lielvardnieki.lv](http://www.lielvardnieki.lv)